

واقعی این نظام می‌دانست و در طول دوران مسئولیت خود، این دیدگاه راهیچ‌گاه فراموش نکرد. این نگرش مردمی و توجه به نیازهای اقشار مختلف جامعه، چه در داخل و چه در خارج از کشور، همواره در اولویت ایشان قرار داشت. این ویژگی‌ها به‌ویژه پس از تصدی مسئولیت‌های کلان، تقویت شد و دغدغه‌های مردم هیچ‌گاه از ذهن ایشان دور نماند.

شهید آیت‌الله دکتر رئیسی، چه از منظر وظیفه‌ای که به‌عنوان رئیس دولت در قبال ملت بر دوش داشت و چه از باور عمیقی که به ظرفیت‌های مردم در جامعه اسلامی داشت، همواره بر نقش بی‌بدیل مردم در حل مسائل کشور تأکید کرد. او معتقد بود که با به‌کارگیری این ظرفیت‌ها، می‌توان بسیاری از مشکلات جامعه را مرتفع ساخت و به جای چشم دوختن به قدرت‌ها، ثروتمندان، زورمداران و حاکمان جهانی - به‌ویژه کشورهای غربی - باید نگاه خود را به سوی مردم معطوف کنیم.

نگاه او به مردم، دو وجه داشت: از یک سو، خدمت‌رسانی و پاسخ‌گویی به مطالبات مردم، و از سوی دیگر، بهره‌گیری از توان

مردم در اداره کشور و تحقق حکمرانی مردمی. از همین رو، شاهد آن بودیم که او همواره بر مردمی بودن دولت تأکید داشت و اعضای دولت خود را خادم مردم می‌دانست. در همین راستا، ایشان در تمامی وزارتخانه‌ها، استانداری‌ها و فرمانداری‌ها، دستیاران مردمی منصوب کرد تا نگاه ما در حکمرانی، صرفاً محدود به ساختار و بدنه رسمی دولت نباشد، بلکه ظرفیت‌ها، توانمندی‌ها و مطالبات واقعی مردم نیز شناخته شده و در فرآیند تصمیم‌سازی به کار گرفته شود.

در همین چارچوب، سفرهای استانی، ارتباطات چهره‌به‌چهره با مردم، دفتر ارتباطات مردمی ریاست جمهوری و دفاتر ارتباطات مردمی در سفرها و دیدارها، همه گواه روشنی بر خصلت مردمی ایشان و اهتمام ویژه‌اش به شنیدن صدای مردم و حضور در میان آنان بود.

مردم در نگاه و رویکرد شهید جمهور چه جایگاهی داشتند؟ نگاه ایشان به محرومین چگونه بود؟

چنان که پیش‌تر نیز به‌طور اجمالی اشاره

شد، ایشان در مواجهه با مردم نیز دارای اولویت‌بندی بود؛ همان‌گونه که در برنامه‌های اجرایی کشور، اولویت را به پروژه‌های نیمه‌تمام و زیرساختی می‌دادند - پروژه‌هایی که سال‌ها ناتمام مانده و به نمادی از ناکارآمدی تبدیل شده بودند - در خدمت به مردم نیز، طبقات محروم و دهک‌های پایین درآمدی و مناطق کم‌برخوردار در اولویت نخست ایشان قرار داشتند.

به همین دلیل، در تمامی سفرها، برنامه‌های دیدار مردمی به‌طور جدی دنبال می‌شد؛ چه در بازدیدهای شخصی و سرزده در مراکز استان‌ها و چه در انتخاب مقصدهای استانی. در این دیدارها، همواره مناطق حاشیه‌نشین و محروم در اولویت بازدیدهای رئیس‌جمهور شهید قرار داشت. اگر قرار بود سفری به شهرستانی صورت گیرد، حتماً شهرستان‌هایی انتخاب می‌شدند که از محرومیت‌های بیشتری رنج می‌بردند. به‌عنوان نمونه، در سفر به استان کرمان، منطقه محروم جازموریان هدف اصلی سفر قرار می‌گرفت؛ یاد سفر به بندرعباس، بشاکرد در اولویت قرار داشت.